

Curtea Supremă de Justiție
D E C I Z I E

15 octombrie 2014

mun.Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componență:

Președinte - Nicolae Gordilă,

Judecătorii - Elena Covalenco, IonGuzun,

examinînd admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat împotriva sentinței Judecătoriei Florești din 30 decembrie 2013 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 09 aprilie 2014 de inculpata

Volcioc Olga Nicolae, născută la 16 ianuarie 1956, originară din or.Karolina, reg.Vinița, R.Ucraina, domiciliată în s.Ghindești, str.Gării 1, ap.1, r-nul Florești.

Termenul examinării cauzei:

1. 05.12.2012 - 30.12.2013 - prima instanță,

2. 24.01.2014-09.04.2014 - instanța de apel,

3. 17.07.2014 - 15.10.2014 - instanța de recurs.

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Florești din 30 decembrie 2013, Volcioc Olga a fost condamnată în baza art.191 alin.(2) lit.d) Cod penal la amendă în mărime de 600 unități convenționale, ce constituie 12000 lei, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții sau de exercita o anumită activitate pe un termen de 3 ani, iar în baza art.332 alin.(1) Cod penal la amendă în mărime de 400 unități convenționale, ce constituie 8000 lei, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții publice în cadrul întreprinderilor, instituțiilor de stat pe un termen de 2 ani.

Întemeiul art.84 Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumulul parțial al pedepselor aplicate, i-a fost stabilită pedeapsa definitivă de 700 unități convenționale ce constituie 14000 lei, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții sau de a exercita o anumită activitate pe un termen de 4 ani.

2. Potrivit sentinței s-a constatat că Volcioc Olga, fiind persoană cu funcție de răspundere și activînd conform ordinului nr.52/HOK din 21.01.1986, în calitate de șef al stației Ghindești a ÎS „Calea Ferată din Moldova”, urmărind scopul sustragerii averii proprietarului, în perioada de timp de la 05 ianuarie 2012 (de la orele 13.30 pînă la 17.00), 06 ianuarie 2012 (de la orele 08.00 pînă la 16.00) și 09 ianuarie 2012 (de la orele 08.00 pînă la 17.00), 19 aprilie 2012 (de la orele 15.30 pînă la 17.00) și 20 aprilie 2012 (de la orele 08.00 pînă la 17.00), a aflării sale peste hotarele R.Moldova, li-a inclus în orele sale de lucru, înscriindu-le în tabelele de evidență ale timpului de muncă al lucrătorilor st.Ghindești, care sînt documente oficiale, încasînd salariul ilegal pe perioada susnumită, în suma totală de 639, 86 lei, prin ce a cauzat un prejudiciu material proprietarului ÎS „Calea Ferată din Moldova”.

Tot ea, activînd în calitate de șef al st.Ghindești a ÎS „Calea Ferată din Moldova”, fiind persoană publică și responsabilă de întocmirea lunară a tabelului de evidență a orelor de muncă a angajaților acestei întreprinderi, din interes material, în scopul

însușirii averii proprietarului ÎS „Calea Ferată din Moldova”, în tabelul de evidență a timpului de lucru al filialei pentru luna ianuarie 2012, a introdus date vădit false, precum că în zilele de 05 ianuarie 2012 (de la orele 13.30 pînă la 17.00), 06 ianuarie 2012 (de la orele 08.00 pînă la 16.00) și 09 ianuarie 2012 (de la orele 08.00 pînă la 17.00), și-a onorat obligațiunile de serviciu, deși în realitate, în această perioadă, s-a aflat peste hotarele R.Moldova, fiindu-i ilegal calculat salariul în sumă de 414,53 lei.

Tot ea, la sfîrșitul lunii aprilie 2012, activînd în aceeași funcție și fiind persoană publică și responsabilă de întocmirea lunară a tabelului de evidență a orelor de muncă a angajaților stației Ghindești, din interes material, în scopul însușirii averii proprietarului ÎS „Calea Ferată din Moldova”, în tabelul de evidență a timpului de lucru al filialei pentru luna aprilie 2012, a introdus date vădit false, precum că în zilele de 19 aprilie 2012 (de la orele 15.30 pînă la 17.00) și 20 aprilie 2012 (de la orele 08.00 pînă la 17.00), și-a prestat serviciul în calitate de șef al st.Ghindești, deși în realitate, în această perioadă, s-a aflat peste hotarele R.Moldova, fiindu-i ilegal calculat salariul în sumă de 225,33 lei.

3. Împotriva sentinței a declarat apel inculpata, care a solicitat casarea acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei hotărîri de achitare, motivînd că partea acuzării și prima instanță la adoptarea sentinței nu a luat în considerație faptulcă, din punct de vedere al aspectului juridico-penal al infracțiunilor care îi sînt incriminate, acțiunile ei nu cad sub incidența legii penale, că fiind un angajat al întreprinderii de stat, la efectuarea completării tabelelor de pontaj nu figurează ca o persoană publică și nu efectuează o activitate publică, ci o activitate pur profesională - privată, legată de exercitarea atribuțiilor de serviciu, care nu generează drepturi și obligații pentru terți, completarea tabelelor de pontaj se referă la aspectul relațiilor de muncă care există între ea în calitate de șef de stație Ghindești și administrația ÎS „Calea Ferată din Moldova” și aceste relații urmează a fi examinate prin prisma normelor Codului muncii și nu a Codului penal.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 09 aprilie 2014, a fost respins, ca nefondat, apelul inculpatei O.Volcioc.

În motivarea soluției date instanța de apel a indicat că, în urma analizei detaliate și minuțioase a probelor administrate în cauză, inclusive și a declarațiilor inculpatei, prima instanță corect a concluzionat asupra vinovăției acesteia, care se confirmă prin probe cercetate și administrate pe dosar, acțiunile inculpatei fiind corect calificate în baza art.191 alin.(2) lit.d) și art.332 alin.(1) Cod penal.

La fel, instanța de apel a concluzionat că argumentele invocate de apelantă cu privire la acțiunile incriminate ei, care, în opinia acesteia, nu cad sub incidența legii penale și referitor la nevinovăția sa, sînt contradictorii circumstanțelor și împrejurărilor de fapt stabilite pe parcursul judecării cauzei de către prima instanță și cea de apel.

Astfel, instanța de apel a constatat că vinovăția inculpatei în săvîrșirea infracțiunilor imputate s-a dovedit integral prin ansamblul de probe prezentate și cercetate în cauză, și anume prin:

- certificatele ÎS CFM, potrivit cărora O.Volcioc nu a depus cerere de eliberare de la serviciu în perioada 05-09.01.2012 și 19-23.04.2012 și în locul acesteia nu a fost numită o altă persoană pentru îndeplinirea obligațiilor de serviciu, că lipsa șefului stației de la locul de muncă se admite doar în baza ordinului directorului general al CFM în temeiul cererii persoanei;

- certificatul secției contabilitate a stației Bălți-Slobozia, conform căruia O.Volcioc a primit neîntemeiat pentru perioada aflării peste hotarele R.Moldova în perioada 05-09.01.2012 și 19-23.04.2012, respectiv, suma de 414,53 lei și 225,33 lei;
- certificatul Serviciul grăniceri în care este indicat timpul traversării de către O.Volcioc a hotarelor țării;
- extrasul din contractul de muncă al ÎS CFM pentru anii 2010-2012, copia ordinului nr.853 din 06.08.2012 conform căruia lui O.Volcioc i-a fost acordat concediu ordinar pentru anul 2012 începând cu 13.08.2012;
- tabelele de evidență a orelor de muncă pentru lunile ianuarie și aprilie 2012 și raportul de expertiză grafoscopică nr.4120 din 12.11.2012, potrivit căruia semnăturile din tabelele de pontaj aparțin lui O.Volcioc;
- declarațiile reprezentantului părții vătămate I.Madan, care a relatat că responsabil pentru întocmirea tabelor de pontaj sînt șefii de stație, de careva ordin privind eliberarea inculpatei de la serviciu pentru zilele indicate în învinuire el nu dispune.

De asemenea, instanța a menționat că, la stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată, respectînd prevederile art.61, 75 Cod penal, a ținut cont de scopul pedepsei penale întru restabilirea echității sociale, de criteriile generale de individualizare a pedepsei penale, ce țin de gravitatea faptelor penale săvîrșite de inculpată, care în temeiul art.16 alin.(2), (4) Cod penal fac parte din categoria infrațiunilor ușoare și, respectiv, grave, urmările prejudiciabile, motivul săvîrșirii infrațiunii, persoana inculpatei, care se caracterizează pozitiv, este pentru prima dată atrasă la răspundere penală, astfel just concluzionînd posibilitatea corijării și reeducării acesteia fără izolarea ei de societate, stabilindu-I pedeapsa sub formă de amendă, pedeapsă care este în limitele sancțiunilor art.191 alin.(2) lit.d) și art.332 alin.(1) Cod penal.

5. Nefiind de acord cu hotărîrile judecătorești nominalizate, inculpata O.Volcioc a declarat recurs ordinar și recurs suplimentar, care se vor examina ca un recurs unic care, invocînd temeiul prevăzut de art.427 alin.(1) pct.12) Cod de procedură penală, solicită casarea acestora, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei hotărîri de achitare, pe motiv că învinuirea înaintată este una neîntemeiată, că atît organele de urmărire penală, cît și instanțele de judecată au interpretat în mod tendențios și eronat probele administrate în cauză pronunțînd o sentință nefondată de condamnare, dînsa nefiind persoană cu funcție de răspundere.

6. Examinînd admisibilitatea în principiu a recursului ordinar în raport cu materialele dosarului și motivele invocate, ținînd cont de opinia procurorului expusă în referință, prin care a solicitat respingerea recursului ca inadmisibil, Colegiul penal decide inadmisibilitatea acestuia din următoarele considerente.

Potrivit art.427 alin.(1) Cod de procedură penală hotărîrile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru repararea erorilor de drept comise de instanța de fond și de apel în cazurile stipulate în acest articol.

Ca temei de recurs inculpata a invocat pct.12) art.427 Cod de procedură penală - faptei săvîrșite i s-a dat o încadrare juridică greșită.

Raportînd norma dată la situația în cauză, Colegiul penal conchide că motivul la care se referă inculpata nu este aplicabil din punct de vedere al prezenței erori de drept, care ar fi temei de implicare a instanței de recurs în sensul casării hotărîrii contestate, deoarece instanțele de fond nu au făcut o altă încadrare juridică a faptei comise de către inculpată decît cea în baza căreia aceasta a fost pusă sub învinuire.

La acest capitol, Colegiul constată că prima instanță, conform prevederilor art.314 Cod de procedură penală, judecând cauza, a cercetat nemijlocit, sub toate aspectele probele prezentate de părți, a audiat inculpata, reprezentantul părții vătămate I.Madan, martorii S.Onoico, I.Paladi, V.Carbuni, L.Basistii, T.Tarasov, a cercetat actele cauzei apreciindu-le în mod obiectiv.

Astfel, instanța a concluzionat că prin ansamblul probelor sus-menționate, administrația ÎS "Calea Ferată a Moldovei" a încredințat întocmirea tabelelor de pontaj și gestionarea banilor alocați pentru salarizarea personalului stației, șefilor de stații, inclusiv și inculpatei O.Volcioc, care exercita funcția de șef a stației Gindești, însă aceasta, folosindu-se de situația de serviciu, din interes material, a introdus date vădit false în tablele respective, care sînt documente oficiale, avînd scopul delapidării averii străine. Probele menționate au format convingerea instanței privind vinovăția inculpatei în săvîrșirea infracțiunilor prevăzute de art.191 alin.(2) lit.d) și art.332 alin.(1) Cod penal.

Instanța de apel, respectînd prevederile art.414 Cod de procedură penală, a supus unei verificări minuțioase toate probele administrate și a conchis asupra temeiniciei soluției pronunțate de prima instanță, expusă mai sus, deoarece probele administrate în cauză dovedesc vinovăția inculpatei în cele incriminate.

Conținutul probelor și valoarea lor probatorie este analizată detaliat și minuțios în textul hotărîrilor instanțelor de fond, și anume declarațiile reprezentantului părții vătămate, a martorilor și actele cauzei - tablele de evidență a timpului de muncă, certificatul stației Bălți-Slobozia privind achitarea salariului lui O.Volcioc pentru lunile ianuarie și aprilie 2012, prin care s-a constatat faptul cauzării prejudiciului ÎS CFM în valoare totală de 639,86 lei, probe detaliat expuse la pct.4 al prezentei decizii și în textele hotărîrilor atacate, care nu trezesc careva dubii.

Astfel, se constată că încauză s-au stabilit toate elementele componente ale infracțiunii imputate lui O.Volcioc, inclusive vinovăția acesteia, după cum rezultă din hotărîrile instanțelor de fond, care s-au pronunțat asupra circumstanțelor de fapt și și-au motivate concluziile prin cumulul de probe pertinente, concludenteși utile, administrate pe parcursul judecării cauzei și ulterior apreciate în conformitate cu prevederile art.101 Cod de procedură penală, în mod obiectiv.

Prin urmare, argumentele recurente, precum că nu este vinovată de comiterea infracțiunii pentru care a fost condamnată, sînt neîntemeiate și contravin actelor, iar nerecunoașterea vinovăției de către aceasta nu echivalează cu achitarea sa, de vreme ce există probe pertinente și concludente care, în ansamblu, din punct de vedere al coroborării lor, dovedesc cu certitudine vinovăția ei în săvîrșirea infracțiunii imputate.

Astfel, analizînd materialele cauzei și hotărîrile judecătorești atacate, Colegiul penal nu constată vreo eroare de drept ce ar afecta legalitatea acestora. Decizia instanței de apel cuprinde fondul apelului și temeiurile de fapt și de drept care au dus la respingerea apelului, precum și motivele adoptării soluției, ceea ce se încadrează în prevederile art.417 Cod de procedură penală.

Argumentele invocate în recurs, precum că acțiunilor sale au li s-a dat o încadrare juridică greșită, care nu cad sub incidența legii penale, dar a litigiilor de muncă, sînt contradictorii circumstanțelor și împrejurărilor de fapt stabilite de către instanțele de fond pe parcursul judecării cauzei, iar fapta acesteia întrunește latura obiectivă a infracțiunilor incriminate, dînsa fiind pusă sub învinuire nu pentru că nu a fost în măsură să execute o obligație contractuală, ci pentru faptul că, fiind persoană cu funcție de răspundere, a însușit ilegal mijloace bănești ce aparțineau ÎS „Calea Ferată a

Moldovei” în urma includerii în tabelele de evidență a timpului de muncă, care sînt documente oficiale, responsabilă pentru întocmirea cărora era dînsa, a datelor vădit false, precum că s-a aflat la muncă, pe cînd în realitate a fost plecată peste hotarele R.Moldova.

Afirmațiile recurente, precum că instanțele de judecată incorect au apreciat probele cauzei punîndu-le la baza sentinței de condamnare, nu pot fi reținute ca temei de admitere a recursului, deoarece, ca probe, acestea sînt adunate cu respectarea procedurii penale, verificate și apreciate de instanțe conform legislației în vigoare. Cu atît mai mult că, critica referitor la procedura de apreciere a probelor ține de starea de fapt a cauzei și care deja a fost efectuată de două instanțe de judecată.

Astfel, analizînd materialele cauzei și hotărîrile judecătorești atacate, Colegiul penal nu constată vreo eroare de drept ce ar afecta legalitatea hotărîrilor judecătorești contestate.

Decizia instanței de apel cuprinde fondul apelului și temeiurile de fapt și de drept care au dus la respingerea apelului, precum și motivele adoptării soluției, ceea ce se încadrează în prevederile art.417 Cod de procedură penală.

Concomitent, se constată că pedeapsa este stabilită inculpatei cu respectarea prevederilor art.61, 75-76, 84 Cod penal, în limita sancțiunilor normelor penale în baza cărora a fost declarată vinovată, țînîndu-se seama de criteriile generale de individualizare a pedepsei, de gradul pericolului social al infracțiunii comise, de persoana acesteia și de toate circumstanțele cauzei, care agravează ori atenuază răspunderea.

Potrivit art.432 alin.(2) pct.4) Cod de procedură penală, instanța de recurs va decide inadmisibilitatea recursului înaintat în cazul în care se constată că acesta este vădit neîntemeiat.

În acest context, Colegiul conchide că nu există temei legal pentru admiterea recursului ordinar declarat de inculpată și, potrivit legii, decide inadmisibilitatea recursului, ca fiind vădit neîntemeiat.

7. În conformitate cu art.432 alin.(1)-(2) pct.4) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de inculpata Volcioc Olga, împotriva sentinței Judecătoriei Florești din 30 decembrie 2013 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 09 aprilie 2014, în propria ei cauză penală, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, publicată integral la 05 noiembrie 2014.

Președinte

Nicolae Gordilă

Judecătorii

Elena Covalenco

Ion Guzun